Nebudem nad stářím brečet - Jitka Vrbová

```
                C                        G
1.      Jen se dívám, jak se mění barva vlasů v bílý sníh,
               F            G          C
        zůstal jenom odlesk očí, modrý stín.
                                        G
        My však půjdem ruku v ruce, aby slunce hřálo nás,
            F             G           C    F    C
       nebudem nad stářím brečet pro jeden bílý vlas.

           F                           C
    Ref.: Nebudem nad stářím brečet, marně čas, jak řeka teče,
       G                        C
       stejně jenom letí kolem nás.
       F                            C
       Nebudem nad stářím brečet, marně čas, jak řeka teče,
       G                              F   - C Am G F C
       přísným pánem pro nás je jen čas.

2.      Možná někdy oči zjihnou, to se může klidně stát,
        jenom malá slza stéká po řasách.
        Možná vločka, možná mlha, co se sráží z okolí,
        na tvých řasách na tvé tváři to nás přece nezlomí.
Ref.:

3.      A tak plynou dny i roky, stejně vždycky přijdou k nám,
        tak se snažme nepodléhat vzpomínkám.
        Každý z nás, ať jen se brání, marným slzám dojetí.
        Životem chcem projít se ctí, nebýt jeho obětí.
Ref.:
```